

NU TE-NTRISTA!

Zilele trecute, pe face-book, am citit câteva versuri scrise de Petru Brumă, după structura poeziei „Bătrânii“ de Octavian Goga. E dureros cât adevăr se regăsește în versurile lui Petru Brumă „De ce mi-ați cumpărat ghiozdan, / De ce m-ați dat la carte, / Când cei cu studii de maidan / Sunt azi așa departe? / De nu m-ați fi supus din greu / La zeci de teste grilă, / Aș fi luat un bac și eu / Cu trei fițuici și-o pilă. / Apoi, de n-ați fi insistat / Să-mi văd de carieră, / Mi-aș fi făcut neapărat / Palat prin vreo Piperă. / Dar iată-aveți un fiu acum, / Trecut prin multă școală, / De minte plin, pe propriul drum / Mergând cu burta goală.“ E plânsul intelectualului marginalizat, lovit, umilit, într-o societate în care mass-media pune accentul pe non-valori și le promovează.

Când ești copil ai tendința să copiezi ceea ce ți se prezintă ca model.

Îmi amintesc campionatele de gimnastică din copilărie, făcute seara, pe uliță. Fiecare își dorea să execute roata țiganului cât mai corect, asemeni Nadiei Comănesci. Atunci când ne plictisiam de gimnastică, organizam un concurs de muzică ușoară și fiecare dintre noi își alegea numele unor soliști precum Corina Chiriac, Angela Similia, Mirabela Dauer, Dan Spătaru etc.

Copiii de astăzi au tendința de a îmbrățișa lucrurile materiale, nu spirituale. Le face o plăcere deosebită să urmărească emisiunile la care participă îmbogățiți ce-și spală hainele murdare în public. Mass-media prezintă copiilor de astăzi ca model banul obținut cât mai repede, cât mai ușor, indiferent de mijloace.

Anul acesta am tipărit o culegere de creație literară *Colaj*. Îmi doream să stimulez creativitatea elevilor, gustul pentru lectură. Am fost foarte dezamăgită de indiferența ce au arătat-o unii elevi față de o cartea în care se afla publicată o compunere personală. În urmă cu șase ani, în 2009, o altă culegere de creație literară, *Îndrăgostiți de poezie*, a avut un succes răsunător în rândul elevilor. Unii au afirmat că e cea mai frumoasă carte pe care au citit-o vreodată. În timp unii din micuții creatori de atunci au continuat să scrie, îndrăgostiți de arta cuvântului. Nici culegerea publicată în acest an, nu pot spune că în totalitate nu a avut succes în rândul elevilor, din pricină că unii au fost foarte fericiți că au publicații. Aceștia se vedeau ca niște micuți scriitori. Alții au ales în locul cărții o tabletă de ciocolată sau un suc. Ideea cu ciocolata și sucul mi-a venit în momentul în care un băiat a luat cartea cu indiferență, afirmând că este bună, dacă e gratis. I-am spus acelui elev că poate alege între carte și o tabletă de ciocolată ce o aveam întâmplător în poșetă. A ales tableta de ciocolată în timp ce a fost muștrat de o colegă ce îl sfătuia să aleaga cartea ca amintire. La o viitoare culegere selecția micilor creatori va fi mult mai drastică. Cei care au etalon lucrurile materiale, educație primită greșit în familie și prin intermediul mass-mediei, nu vor prețui niciodată cu adevărat valorile vieții, oricât de mult te-ai strădui să-i impulsionezi. Poate o vor face pe moment, pe urmă se vor întoarce în propria mocirlă.

Am rugat o vecină într-o zi de joi să-mi cumpere și mie ziarul *Caraș Severin în șapte zile*, de vreme ce avea drum în oraș, dar m-a refuzat menționând că ea nu se face de răs cumpărând ziare, pentru că ele sunt distribuite gratuit de Lidle, Kaufland etc. I-am explicat că nu este un ziar comercial, ci un ziar cultural și de informație. Răspunsul ei a fost tot negativ. A precizat că poate afla știrile la televizor iar în ceea ce privește cultura, aceasta nu-i ține de foame. E trist, chiar foarte dureros ce se întâmplă. Mulți nu apreciază deloc arta, știința, adevărata valoare a vieții. Totuși am avut o nespusă bucurie să descopăr mulți cititori ai ziarului printre cunoștințele mele, oameni ce apreciază tot ce este de preț.

După cum spuneam în primul paragraf, versurile lui Petru Brumă mi-au adus în suflet încă o lacrimă amară a realității. „De ce mi-ați cumpărat ghiozdan?“ se tânguiește eul liric încă din titlul poeziei.

Munca intelectuală este foarte prost plătită. Intelectualii trebuie să-și chivernisească foarte bine banii. Adesea sunt nevoiți să renunțe la a-și cumpăra o haină nouă, din cauză că cea veche s-a uzat demult, pentru a-și cumpăra o pâine și nu o dată renunță la pâine pentru a-și achiziționa o carte. Cu toate acestea sunt mulțumiți și fericiți în propria lor lume. Sunt convinsă că și autorul poeziei „De ce mi-ați cumpărat ghiozdan?“ e fericit că a ales ghiozdanul. Intelectualul nu se întristează când

face sacrificii în favoarea științei, nici nu regretă drumul pe care care pășește în viață. Știința îl împlinește și nu lucrurile trecătoare ale vieții.

Ridicolul situației e diferența dintre cel care știe să escaladeze înălțimile și cel care se târăște pentru a câștiga un loc confortabil în societate. „- Eu te privesc de sus, furnică, / Și-mi pari atât de mica! / Te văd cum jos muncești / Din greu, / Ca să trăiești; / Când eu / Stau sus, stau sus ca Dumnezeu, / Pe frunza-naltului copac / Pe care trupu-mi se răsfată. / Stau sus: atâta numai fac / Ca să câștig comoda-mi viață! / Furnica e de obicei / Cam prea modestă (treaba ei!); / Dar socoti ca d-asta dată / Din cale-afară e prea lată / [...] / Eu merg, nu mă târasc ca tine! / Stai sus pe-o frunză cocoțată / Ce mâine va muri uscată, / Când toată seva-i vei fi supt; / Dar eu, d-aici de dedesubt, / [...] / Îți strig, omidă parvenită, / Că ești o parazită! / Când eu trăiesc prin mine însămi, / Tu îți furi hrana de la alții, / Și doar târându-te te-nați!“ (*Omida și furnica*, George Ranetti)

E tristă realitatea dar cel care iubește știința nu ar alege niciodată frunza omidei, ciocolata sau vila. Nu ar alege niciodată drumul ocolit în viață, ci drumul cel drept asemenea emirului din *Noapte de decembrie* a lui Alexandru Macedonski. Disprețuiește pe cei asemenea personajului slut, pocit din poemul *Noapte de decembrie*, care aleg drumul ocolit spre a se bucura de fericirea pământească trecătoare.

Toamna usucă verdele naturii „Nu te-ntrista c-ai pierdut ce-ai pierdut, / Totul trece ca o trâmbă de nori, / Vine vântul și o destramă, / Vântul care scutură flori.“ (Nu te-ntrista, Zaharia Stancu)

Viața usucă bogățiile lumii. Cei bogați dacă nu au avut nimic spiritual în ei trec asemenea unei picături de ploaie și nici nu știu pentru ce au trăit. Iubitorii de frumos „Lasă steaua să cadă chiar / Dacă nu e de foc, ci de gheață.“ (Nu te-ntrista, Zaharia Stancu) și nu se întristează că au pierdut bogățiile lumesti.

Ana-Cristina Popescu